

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Ismét áremelkedés az
élelmiszerpiacon*

Forrás:

Bp

(Hely)

1919 X. 23

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

381.6

Hely

Idő

"1919"

Személy

Közp. ny

Ismét áremelkedés az élelmiszerpiacon.

A maximális árakat vissza kell állítani

A központi vásárcsarnok forgalma napok óta különösen fellendült. A vásárlók mintha pillanatokra felednek a horribilis árakat, szinte önfeladten vetik rá magukat az áruk nagy tömegére. Az eladók sietnek is kihasználni a keresletnek ezt a szokatlan alkalmát és rendületlenül tartják a megrogzött óriás árakat, sőt inkább felfelé igyekeznek azokat szorítani. Nem ujság ma már, de meg kell ismét állapítanunk, hogy az élelmiszerárak kívánatos csökkenése helyett folytonos, következetes drágulást látunk az élelmiszerpiacon. Hivatalos adatok bizonyítják, hogy az utóbbi hetekben a felhozatal nagy mértékben javult s ezzel szemben különösen a gyümölcs és zöldségfélék ára szinte meglepetésszerűen fölfelé halad. A husarak ismét ott állanak, ahol három-négy hét előtt voltak. A marhahús ára átlag 48—44 korona, holott még egy héttel ezelőtt is ugyanaz az ár 30—32 korona között váltakozott. Sertéshúst is láttunk tegnap és ma a nagycsarnokban óriási mennyiségben, de ennek az ára is megfizethetetlen: 68—70 korona. A mészárosok azzal biztatnak, hogy lesz még a hús drágább is, mert, szerintük, a felhozatal most már esőkkenni fog. Eddig azonban azt láttuk, hogy a nagy felhozatal ellenére is a mészárosok az árak fokozatos leszállításáról hallani sem akarnak.

Beszélgettünk a hallatlan árdragulás okairól és következményeiről a vásárcsarnok egyik régi szakemberével, Horváth János főellenőrrel, aki a saját személyes tapasztalatai nyomán a következőket mondotta:

— Amikor a vörös uralom megbukása után a maximális árakat felfüggesztettük, azt hittük,

hogy a felhozatal rohamos emelkedésével párhuzamosan esni fognak az árak is, de ebben alaposan csalódtunk. Ma ott tartunk, hogy hiába van nagy árubőség és a kereskedők hiába hivatkoznak a kereskedelem szabadságára, az árak immár utolérhetetlenek. Azt tapasztaltuk, hogy a kereskedők nem váltották be a sokáig hangoztatott ígéreteket, hogy tudniillik a maximális árak megszüntetése esetén ők majd gondoskodnak az árak természetes leszállításáról. Sajnosan tapasztaljuk nap-nap után, hogy a kereskedők és más árusok nem tudnak betelni a haszonnal és akármilyen nagy volna a felhozatal és akármilyen bőséges volna a kereslet, nekik ez mind

kövés, mert a háborús évek alatt hozzászoktak a gyors meggazdagodáshoz. Különösen a husáraknál tapasztalhatjuk ezt. A mészárosok az utóbbi évek alatt elég jól megszédtek magukat, de azért még most is mohón igyekeznek kihasználni a helyzetet. A mostani tulmagas husarak nem magyarázhatók egyébbel, mint a mészárosok telhetetlenségével. Az én véleményem a tapasztalatok után az, hogy a maximális árakat ismét vissza kell állítani és ilyen értelemben már meg is tettem javaslatomat illetékes felettes hatóságomnál. A mostani körülmények között, miután az árak szabadjára vannak engedve, teljesen meg van a kezünk kötve és nem üldözhetjük az árdragítást úgy, ahogy az megérdemelné.

— A felhozatal elég nagy s a közönségnek volna is kedve vásárolni, ámde ha ez sokáig így tart, nem lesz vásárló, mert különösen a fix-fizetésű társadalmi osztály végképpen kimerül, ez pedig nem lehet érdeke sem a kereskedőknek, sem a kicsinyben való árusítóknak. A közönség, amely a háboru alatt sokat nélkülözött és sokat szenvedett a drágaság sulya alatt, a csarnoki kereskedőktől mindenestre több méltányosságot és emberséget várna.

Székesfővárosi házi nyomda 1916.